

Slovenski List.

Neodvisno slovensko krščanskosocijalno glasilo.

Štev. 26.

V Ljubljani, dne 26. junija 1897.

Letnik II.

„Slovenski List“ izhaja vsako soboto. — **Naročnina** mu je za vse leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold. Posamične številke se prodajajo po 7 novč. — **Dopisi** pošiljajo naj se uredništvu „Slovenskega Lista“ v Ljubljani. — **Nefrankovani dopisi** se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — **Naročnina, reklamacije in oznanila** naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega Lista“ v Ljubljani, Resljeva cesta šte. 5. — **Oznanila in poslanice** se računajo po ceni, navadni v Ljubljani.

Slovenskim pevcem,

zbranim

dne 27. junija 1897. leta v Ljubljani.

Razvit je zopet prapor nov,
Ne boja znak, a znak prosvete;
Duhovnik kliče blagoslov
Na to zastavo pevske čete:
»Kjerkoli prapor Vaš vihrá,
Pod njim iz polnega srca
Slovenska pesem, pesem naša,
Na čast naj domu se oglašá! —
Oj, lep je pač ta rodni svet!
Po njega tratih in planinah,
Po gajih, gričih in dolinah
Nebeški čar je razodet,
In pesmi le slovesni glas
Slaviti more ves ta kras...
Vi, ki stojite pod zastavo,
Slaveč časti, veselja dan,
Nosite svojo, našo slavo
V slovenski svet črez hrib in plan!
Ljubav do doma nerazrušna,
Ljubezen ž njo do pesmi zdušna
Združila Vas je v dičen zbor...
In kjer ta dvojna ljubav klije,
Tam je i danes še izvor
Najblažjih del in poezije!
Za dom, za pesem — to Vaš vzor,
To Vaše je pomembno geslo;
To dvigaj Vas naprej, navzgor,
To rast in čast Vam bo prineslo!...

Prihitel je tovariš mnog
Na praznik ta, da povelíča
Vaš slavni dan, in krog in krog

Slavi Vas rod, da Vam izpriča,
Kako molči srdit vihar,
Ki brata zoper brata žene,
Če vsi iz misli, duše ene
Za višnjo dvignemo se stvar!
Oj, to je zopet jasen dan
Po toliki, moreči temi,
Ko z dlanjo spet se sklepa dlan
In brat se druží z brati vsemi!
Naj ne miní ta dan kot san!
Kot v sanjah pač Sloven stoji —
Osupel siromak se čudi,
Da tak se zlat mu prizor nudi —
Je li porok nam boljših dni?
Mordá. — A pevci vrli Vi,
Ki danes v beli ste Ljubljani
Vzajemno kakor bratje zbrani,
Vi takšen ponesite glas
Iz mesta v trg, iz trga v vas,
Da še živi jedinstvo zdušna,
Ljubav do doma nerazrušna,
Kadár nam govoriti smé
Odkrito, brez strahu — srce!
In to srce Vi vsi imate:
Srce za dom, za rodne brate,
Zato pa glas je Vaš iskren,
Da sluša ga strmeč Sloven! —

Po zraku plapolá zastava,
Mi kličemo iz dna srca:
»Držite krepko prapor ta
Za dom, za rod! Bog z Vami! Slava! —

A. Funtik.

Dobro došli, bratje!

Spomeniki grozne nesreče, kupi podrhtih hiš in lesenih podpor, izginjajo iz našega deželnega stolnega mesta. Ponosno se že dvigajo iz tal lepe nove stavbe, krasne palače. Vse ulice se prenavljajo, uravnavajo in kinčajo. Vse hiti za napredkom. Stara Ljubljana hoče biti prerोजना prestolnica bodoči Sloveniji.

O, da bi pač res bila bela Ljubljana lepa zunaj in znotraj! Toda nekaj nas straši in žalosti. Upokojila se je zemlje jeza, ni se pa še pomiril na njej bivajoči narod. Še divja nepotrební boj med sinovi jedne matere, ki bi vsi prav lahko okušali, kako dobro in prijetno je, ako bratje v miru skupaj žive.

Strašni so nasledki tega potresa, namreč narodnega boja: razdor ljubezni med brati, razdor v verskih čuvstvih in moralnosti, umor nekdanj tako kipečega slovenskega rodoljubja, razdejanje na našem političnem, gospodarskem, kulturnem in slovstvenem polju. Naj nam nihče ne zameri, da v tem slovesnem trenutku, ko se pripravljamo Ljubljana za narodno slavnost, kažemo na razvaline. To delamo le z iskreno željo, da bi se ne dvignila Ljubljana samo na zunaj, ampak tudi znotraj, ne samo hiše, ampak tudi — narod.

A po koncu glave, ne obupujmo! Že se bližajo prijatelji, ki potolaže nesrečnike, in nam prenové Ljubljano. Že hite iz vseh slovenskih pokrajin vneti rodoljubi na narodno slavnost, goječ v nedrih vsi jedno željo, noseč v srcih vsi jeden plam: željo miru med brati, plam vseslovenskega rodoljubja. Zaplapolajte narodne trobojnice z radostjo nasproti tem našim prijateljem in bratom! Tu so ponosni zastopniki neštevilnih društev kranjskih, da se udeležijo vzajemno z Ljubljanci narodne slavnosti o blagoslovljenju zastave pevškega društva „Ljubljane“. Tu so slavni junaki koroški in štajarski, ki se kakor levi boré za naše svetinje proti staremu, a vedno hujše naskakujočemu sovragu na severu! Tu so narodni mučeniki z obal jadranskega morja, katerim tem bolj raste srčnost, čem bolj jih zatira krivični sosed na zapadu. Tu so naši zavezniki z juga, vrli bratje Hrvatje, ki nočejo delati nečasti slavni zgodovini svojih pradedov, ampak se neustrašeno bore za krst častni in svobodo zlato.

Tu obnavljajo odlični zastopniki čeških društev staro in naravno zvezo češke in slovenske krvi, zastopniki onega idealnega in čilega bratskega naroda, ki tako ponosno dviga prvi prapor slovanske vzajemnosti.

Dragi bratje! Vam vsem kliče danes slovenska Ljubljana s kipečim srcem: Pristrčno nam pozdravljeni! Dobro došli! Poljubijo naj se

Vaše in naše zastave v znak, da poljublja brata brat. Mila pesen nam obláži in združi razburjena in razdvojena srca, potem ostane bela Ljubljana vsi slovenski domovini srce in ponos. Ob mogočnih glasovih tolikih pevskih zborov in krasnih naših pesnih naj se vnamejo vsa slovenska srca za plamteče rodoljubje, za sveto našo stvar.

Bratje, podajmo si roke v trdno, večno zvezo! Mož ob možu stojmo za blagor in svobodo mile domovine! Na delo v nerazrušljivi solidarnosti in bratski slogi!

Naprej zastava Slave!

Proč z „zvezo“!

Zaradi slovenskonemške zveze v deželnem zboru kranjskem se nočemo pričakati z „Narodom“. Njega ne moremo o kvarnosti in nenaravnosti te zveze prepričati, ker je glasilo dr. Tavčarja, kateri je prav oni junak, ki je s cinično roko pretrgal program narodne stranke ter, naj si bode vsled osebnih ambicij, ali vsled lahkomišljenosti, potegnil slovenske poslance, voljene na ta program, v „zvezo“. Bilo bi preveč, ako bi zahtevali, da v lastnem glasilu zataji svojega političnega otroka. Naša razmotrivanja o slovenski zvezi veljajo tedaj razsodnemu slovenskemu razumništvu na Kranjskem v premislek, ali naj se dá ono še v bodoče zlorabljeti v take drzne „eksperimente“ v kvar in sramoto Slovenstva.

Mi stojimo na podlagi resolucij, katere je sklenil shod zaupnih mož v Ljubljani l. 1894. Narodni, gospodarski in socialni program, kateri se je sklenil na shodu, je dober in podpišemo ga še danes z obema rokama. Zahtevamo le, da se v vsem svojem obsegu izvršuje, da se delovanje uravna po programu, ne pa, da se sklene program v slepilo javnosti, da se izvoli izvrševalni odbor, ki ničesar ne izvršuje, ampak le nekateri vplivni prvaki, kateri se hočejo prištevati narodni stranki, delajo politiko na svojo roko, politiko, ki je v dijametralnem nasprotstvu s programom.

Oglejmo si jedno točko tega zaupnega shoda, ono, ki obravnava o državnozborni koaliciji. Poročevalec o tej točki, g. A. Koblar, je ob frenetičnem odobravanju obsojal zvezo slovenskih poslancev z nemškimi liberalci kot slovenski misli kvarno. — Komaj leto pozneje pa zataje tisti gospodje, ki so sklepali ta program in ga odobravalí, svoje prepričanje in vtihotapijo v deželno zbornico slovensko-nemško koalicijo proti — Slovencem.

V državni zbornici vstopili so slov. poslanci v koalicijo vsled nekakega fait accompli, ki se je sklenil vsled Taaffejevega predloga za volilno

preosnovo in so, po lastnem zatrjevanju, bili vsaj deloma primorani vsled njim danih obljub za osnovo kranjske in celjske gimnazije vstrajati v tej nenaravni zvezi. Nadalje se mora pomisliti, da tvorijo slov. poslanci v državni zbornici neznatno manjšino in bi moč nemškega vpliva v koaliciji tudi s svojim izstopom iz koalicije ne bili zmanjšali.

In vendar so resolucije slov. zaupnega shoda tako odločno grajale tistih poslancev postopanje, ki so se dali upreči v tako nenaravno zvezo in se pregrešili proti vseslovenskim interesom. Koliko bolj odločno moramo v smislu teh resolucij grajati postopanje deželnih poslancev narodne stranke, da se zvežejo z nemškim nasprotnikom proti — Slovencem! Za nas, kakor za vsakega, kdor ima zdravo pamet, je jasno kakor beli dan, da se je s tem činom očitno kršil sklenjeni program, in mi, ki nasprotujemo tej koaliciji v deželni zbornici, se le držimo narodnega programa, z Nemškutarji zvezani slovenski poslanci pa nimajo nikake pravice več, prištevati se narodni stranki.

Znano je, da so svoj čas tudi Klunovci v deželnem zboru iskali iz osebnih oziróv pomoči pri Nemcih, kar je tudi največje graje in obsojbe vredno, toda sedaj je na dnevnem redu druga izdaja naše narodne kratkovidnosti in s to se moramo pečati.

Pa idimo dalje!

Slovenci sn.o mal narod, niti poldrugi milijon nas ni. Obkoljeni smo od treh straní od tujega življa, ki nas gospodarsko in kulturno zatira. Nevarnost za obstoj slovenskega naroda je velika. O tem nam pričajo glasovi, ki prihajajo dan na dan od mejá. Velika slov. občina Št. Ilj v Slovenskih Goricah je padla nemški gospodarski premoči v roke. Slovenska Koroška se bori za svoj slovenski značaj z zadnjimi silami in na Primorskem bijejo Slovenci boj za življenje in smrt. Tak je položaj! Ni treba biti pesimist in vendar lahko rečemo, da sčasoma naši bojovníki ob mejah drug za drugim podležejo, in da pride lahko čas, ko bodo po teh obmejnih krajih naši le — grobovi. Toda do tega ne sme priti in ne pride nikdar, ako bode iz središča Slovenstva, s Kranjskega, dotakala na periferije zdrava slovenska kri, ako bodemo v pravem slovenskem rodoljubju dajali moralno in materijalno podporo obmejnim Slovencem. Ako se pa za hrptom slovenskih bojnih vrst, ako se v beli Ljubljani na ta ali oni način vežemo z nasprotnikom Slovenstva proti slovenski stranki, ko bi morali vso svojo moč osredočiti na samo obrambo proti tujemu elementu, je to grozno pohujšanje in nepremišljenost, ako ne naravnost premišljeno izdajstvo.

Tržaškim Slovencem o prihodu v Ljubljano.

Pozdravljeni srčno bodite,
Ki k nam od Adrije obal
V srce Slovenije hitite,
Kjer narod se bo združen zbral,
Da se ob svoji pesmi tu ogreje,
Da prapor društvu našem zaveje.
Oj, tam pri Vas vihar razsaja,
Večkrat morja besni valovje,
Slovansko jemlje Vam bregovje,
Potaplja se nesrečna raja.
A bolj, kot ta vihar, buči,
Razsaja boj strasti!
Na Vaši zemlji tujec Vam
Pravic ne da,
Potopil Vas najraje bi
Na dno morja.
A Vi ste žilav, krepek rod!
Kot mož jedini ste, bodite,
In svetu vsemu pokažite,
Kdo tujec je, in kdo gospod!
Iz boja greste v kraj mirú — —
Mirú? — O, danes vsaj naj boj potihne,
O, danes duh sovražni naj izdihne!
Obljubi slogo in ljubáv Bogú,
Pozabi, narod, bratomorne boje,
Ko vzprejmeš rod, ki tolikanj trpi,
Teptane brate svoje!

Pozdrav naj prvi Vam doni!
Domá neznani so pozdravi,
Besneča Vas druhal črti,
To boji pričajo krvavi.
Zato med brate prihitite,
Gorjé med nami pozabite,
Na naših prsih se spočite!
Če tam se kamenje Vam suje,
Tu cvet naj venča Vam glavé,
Tu težko slednje pričakuje
Odkrito Vas srcé.
Takó pozdravljamo Vas mi!
In Vi?
Od tam, kjer hud vihar besni,
Ljubezen bratska še živi,
Od tam nam ognja prinesite,
Med nami iskro zanetite
Za skupno sveto stvar,
Za boj med brati pa — nikdar!
Slovenska pesem Vas bo navdušila,
Za sveto delo Vas bo podkrepila,
S seboj ponesli bodete spomine — —
In ko črti Vas spet sovražnik kruti,
Središča spomnite se domovine,
Ki z Vami čuti!
O, da enkrat na dnu srca
Ponesli bi spomin i ta:
Da so ljubezni in miru,
Da so zahvalni spev Bogu
Zapeli bratje vsi jedini
V korist Bogu in domovini!

Izreki Gustava Eima.

Po Havličku je bil največji češki politik nedavno umrlí Gustav Eim. Nekdo je izbral iz njegovih člankov najlepše stavke in izreke in jih priobčil v podlistku „Národnih Listov.“ Nekateré izmed njih naj poda „Slovenski List“ svojim čitateljem:

Kdor se ne zna braniti, je izgubil pravico živeti.

Življenje je veriga kompromisov.

Kakor vestalski plamen, tako ne sme ugasniti v srcih človeških ideal in srce mladine je izvoljen njegov oltar.

Usoda naroda češkega ni odvisna od vlade, ampak od činiteljev v njem samem, blaginja in sreča, trpljenje in škoda narodova ni v rokah kakega ministra.

Zmaga se pridobi danes z jekleno vstrajnostjo, zvestobo k načelom in porabo vseh zakonitih pripomočkov obrambe.

Pravica je vedno priprosta in jasna. Samo krivica potrebuje velikega aparata zofizmov.

Resolucija je omnibus, v kateri se vse tlači, kateri pa nikamor ne pride.

Doslednost in zvestoba v načelih sta dve težki torbi za te, ki stopajo kvišku, brez torbe pa gori umirajo gladu in žeje.

V teh resnih časih narodne samoobrambe se s koalicijo nemških veleposestnikov in poslancev narodne stranke vežejo in zaslužujejo moči narodnih bojevnikov v boj proti katoliško-narodni stranki, s to koalicijo se dela še višja meja med slovenskima kranjskima strankama, koalicija je, naravnost rečeno, klin, ki se zabija v slovensko deblo, da se razkolje v prilog Nemštvu! —

Pa tudi ne glede na program, ne glede na druge izvenkranjske Slovence, ne glede na pomirjenje duhov na Kranjskem, moramo še iz drugih čisto lokalnih ozirih obsojati in izpodbijati to slovensko-nemško zvezo.

Vsled koalicije v deželnem zboru postali smo v Ljubljani v narodnostnem oziru skrajno popustljivi, prizanesljivi, da celo indiferentni. Mi ne propagiramo narodnega šovinizma, a toliko mlačni vendar ne smemo biti, da naj mirno prenašamo, kako Súdmarka dela propagando celo po Ljubljani, ona Súdmarka, ki nabira denarje za odkup slovenskih posestev na slovenskih mejah, ona Súdmarka, ki dela po Bismarkovem receptu na gospodarsko uničenje slovenskega življa. — Tudi plavice so našle pod okriljem slovensko-nemške zveze ugodna tla, in kakor se na naši strani slovensko navdušenje ohlaja, tako rase na drugi strani velikonemški duh. Pa kaj to, kaj ne gospod doktor, to so otročarije! A v spomin vam kličemo nemško prislovico, ki pravi: „Es liegt oft ein tiefer Sinn im Kinder-spiel.“ —

Slovensko-nemška zveza pa je nenaravna in kvarna tudi slovenskemu narodnogospodarskemu napredku.

Vsa gospodarska moč v Ljubljani in drugih industrijskih krajih Kranjske je do malih izjem v nemških rokah. Ako hočemo narodno existenco osigurovati, moramo narodnogospodarsko moč krepiti in to je jedino le mogoče proti nemški gospodarski premoči, nikdar ž njo. Menite li, gospoda, da bodo vaši zavezniki mirno prenašali, ako ustanovite konkurenčno stavbinsko podjetje slovensko proti stavbinski družbi kranjski, ako napravite delniška industrijska podjetja, in podpirate dosledno in izključno le narodni obrt?

Da, gospoda, tukaj so vam vezane roke. To čuteč, vprašamo vas, ali je samo slučaj, da se je osnova slovenskega stavbinskega društva razbila in da kranjska stavbinska družba, kateri načeljuje baron Schwegel, dobiva zadnji čas skoraj vse delo, katero oddajajo slovenski javni zastopi? Vprašamo vas, zakaj oddajate vsa večja lončarska dela jedinemu nemškemu obrtniku, ki je v Ljubljani, zakaj ne kakemu Slovencu, katerih je vse polno?

Ta vprašanja stavimo posebno g. županu Hribarju v premislek, da se ne bode več razvnel za gospodarsko zvezo z Nemci, in od njega pričakujemo, da bode izvajal po svoji razsodnosti iz tega konsekvence. Zanašamo se toliko bolj, ker se je ogrel zadnji čas za industrijska

Potrpljenje je največja politična čednost narodova.

Nikjer ni prorokovanje tako nehvaležen posel, kakor v politični meteorologiji.

K resnemu delu se spodobi tudi resna beseda. Vsi brez razločka smo na tistem odgovorni za usodo naroda. Nikdo ni tako majhen in neznoten, da bi ne mogel koristiti ali škodovati. Ne samo ti, ki so zastopniki v družbah, ampak tudi ti, ki delajo s peresom ali živo besedo.

Višino gore ni mogoče soditi na podnožju. Tudi imenitne može moremo soditi le v daljavi. Mnogo, kar se vidi v bližini veliko, se v daljavi skrči, in kar se danes komaj vidi, raste v daljavi.

Vsi hodimo po glavah prednikov, brez teh bi ne bili tam, kjer smo; vsaka nova doba uniči ono pred njo in ne uide sama pogubi sledeče.

Niti najjasnejši duhovi in najplemenitnejši može niso brez slabostij in napak svoje dobe.

Nikdo se ne more zavarovati z gotovostjo na jutri. Tako je v politiki in v zasebnem življenju. Nepričakovan dogodek more uničiti vse priprave in račune.

podjetja, ki so naperjena zoper gospodarsko premoč nemških zaveznikov.

Nadalje je zveza s kranjskimi Nemci nenaravna iz socijalnopolitičnih ozirih. Kranjski Nemci reprezentujejo povsod, koder so pomešani s slovenskim ljudstvom, ono odrevenelo menšetersko nemškoliberalstvo, katero se pri omejenih političnih pravicah ljudstva in svojih predpravah jako zadovoljno čuti. Narodna stranka pa hoče v smislu svojega programa razširjenja političnih pravic ljudstva, omejenje predprav veleposestva in miren, zdrav socijalni razvoj v smislu krščansko-socijalne preosnove. Na vse to je stranka vezana po svojem programu, in ako je možem, ki hočejo voditi stranko, program kaj več, kakor kos papirja, ki se vtakne v žep in pri priliki porabi kot zavitek kranjski klobasi, tedaj se nikdar ne morejo vezati s stranko, katere stremljenje je v dijametralnem nasprotstvu s programom narodne stranke.

Še imamo dokazov, ki govore zoper to zvezo, a mislimo, da smo za razsodnega človeka povedali zadosti. Razsoden človek mora nam pritegniti, da je ta „zveza“ kvarna sploh, v sedanjih razmerah pa za Slovence naravnost pogubna, in ako hočemo Slovenci obstati, mora pasti zveza.

„Narod“ se seveda trudi, da bi rešil „zvezo“, katere se vsi rodoljubi, katerim še ni „Slov. Narod“ glave zmešal, sramujejo. Pripoveduje namreč o nekih vspehih, katere je narodna stranka priborila vsled zveze. Na to le kratek odgovor. Ako je dr. Tavčar kremenit slovensk značaj in previden politik, skusil naj bi bil pogajati se s poslanci slovenske katoliškonarodne stranke in stavil iste pogoje, kakor Schwegelnu, — Andreju Kalanu. Morebiti bi bil dosegel zaradi gledališča in deklishe šole tudi tiste ugodnosti, kakor pri Schwegelnu. Tudi zaradi Pfeiferjevega predloga bi bilo tako, kakor je sedaj, kajti nemški veleposestniki bi bili itak vsled svojega mišljenja glasovali proti temu predlogu, ako ste ž njimi v zvezi ali ne. — Toda recimo, da bi bila vaša pogajanja s „klerikalci“ brezuspešna, imeli ste potem še vedno časa, da uravnate svoje postopanje, da varujete svojih volilcev in slovenske kulture koristi. Ako bi pa bila katoliško-narodna stranka stopila za vašim hrbtom z Nemci v dogovor, tem bolje bi bilo za vašo strankarsko korist, ker bi potem lahko in opravičeno kazali vi na črne brezdomince. Sedaj seveda pade to očitjanje na — vas.

Sicer pa slovensko-nemška zveza v deželnem zboru ni prinesla nič drugega pozitivnega, kakor da je Tavčar deželni odbornik, Schaffer član dež. šcl. sveta, narodni odpadnik Schwegel pa faktični voditelj kranjske politike. Vse spoštovanje pred talentom barona Schwegelna, ali, če se spominamo uničevalne obsodbe, katero je v proroškem duhu izrekel svoj čas ženijalni Auman nad dijakom Žvegljem, ne moremo z mirnim srcem položiti usode kranjskih Slovencev v njegove roke in še enkrat ponavljamo: Proč z nemško koalicijo, proč s to spako, ki se cinično reži slovenskemu rodoljubju v obraz!

Izvirni dopisi.

Iz Škofje Loke se nam piše: Zminec se je ločil od mesta in je postal samostojna občina. V dneh 14., 15. in 18. t. m. sta imeli obe občini, zminška in mestna, občinske volitve. Vdeležba je bila kaj slaba; noben odbornik ni dobil nad 20 glasov. Pokazalo se bode, kako bode novi odbor zastopal koristi mesta. Zadnji čas je, da se za Loko kaj stori. Obžalujemo pa, da sta bila le za namestnika voljena dva domačina posestnika, ki sta bila dosedaj v odboru. — Zelo bodemo pogrešali gosp. Ivana Gusela, katerega smo pokopali dne 23. t. m. Lepi pogreb je kazal, kako je bil mož spoštovan. Kot lesni trgovec je dajal ljudem mnogo zasluzka. Plačeval je toliko davka, da je imel v mestnem zboru virilni glas. Jedna misel mi pri pogrebu ni hotela iti iz glave, ko sem gledal ob pokojnikovi gomili zastopane vse stanove in vse slovenske stranke, namreč: Zakaj najdemo Slovenci medsebojno vez še-le pri gomili?

Iz Gorenjske doline. („Reichspost“ in „Slovenski List.“) Ko se je ustanovila na Du-

naju „Reichspost“ ter postala pozneje dnevnik, je imela takoj tudi na Slovenskem mnogo somišljenikov. List ni imel samo pristnega dunajskega humorja, ampak bil je tudi proti Slovanom objektivni. Zlasti kar se tiče tužne Istre, prinašal je vedno izvrstne dopise in članke, ki so bili odločno za Slované in so pobijali ondodni vladni zistem. Toda časi so se spremenili. List se je utrdil, in gotovo nima vsaj med Slovenci noben nemški politični list toliko naročnikov, kakor „Reichspost.“ Kakor bi pa sodili iz pisanja zadnjih časov, se list prav nič ne ozira na to, da ima mnogo naročnikov Slovanov. — Znano je namreč, da krščanski socijalisti dunajski veliko trpé pod terorizmom nemških nacjonalcev. Marsikaj morajo storiti, česar bi ne storili, ko bi se ne bali za mandate. Toda pozabiti ne smemo, da je „Reichspost“ vedno povdarjala „krščansko pravičnost.“ Kdor pa količkaj pozna list „Reichspost“ in dunajske kršč. socijaliste, reči mora, da do Slovanov ne poznajo „krščanske pravičnosti.“ Kakó so postopali za časa celjske afere, je znano vsem. Čehi na Dunaju ravno tako ne dobe „češke šole“, ko vladajo antisemitje, kakor poprej, ko so bili na krmilu liberalci. Sedaj polagajo na Dunaju nove cevi za plinovo razsvetljavo, a naročili niso strojev in potrebnega železja iz čeških tovarn, ampak pri Židu — Rotšildu. Da bi rešili celjsko nemštvo, predlagal je nekdo v dun. mestnem zboru podporo za nemške dijake in vsprejet je bil predlog soglasno. Kakega mišljenja so pa z ozirom na jezikovne naredbe, je tudi znano. Župan dr. Lueger je sklical izvanredno sejo, da so protestirali proti kračenju nemških pravic, in sklenili so poslati cesarju deputacijo, da naj bi prosila preklica teh naredb. „Reichspost“ je založila brošuro: „Die Sprachenverordnungen“, ki naj bi hujskala ljudstvo. O priliki govora dr. Gregorčiča o istrskih razmerah prinesla je samo kratko poročilo o njegovem govoru, a konečno ni izpregovorila niti jedne besede za nas! Sam „Slovenec“ je priznal, da nam je izmed dunajskih časopisov prijazen jedini „Vaterland“, in „Reichspost“ ima v kljub temu toliko naročnikov med nami! Ali smo res tako nepredvidni, da podpiramo nemški nacjonalizem? Izgovarja se znabiti kdo, da ima „Reichspost“ zato, da se natančneje informira o drž. zboru in sploh o dunajskih razmerah. Dobro! A zato ni treba imeti „Reichsposte.“ Ali naj se uredniku, nemškemu nacjonalcu Opitzu pové, kdo so njegovi naročniki, ali naj se pa pokaže odločnost v tem, da se list odpové.

Konečno še nekaj besedij o „Slov. Listu.“ List je v mnogih krajih priljubljen, a poznajo ga še vse premalo. Samo osebna antipatija, ali pa predsodki so krivi, da ga mnogi sodijo, ko ga še brali niso. Listu samemu, da bi mogel kdo kaj očitati! Ali ne izpolnjuje v polni meri svoj krščanski-slovenski program? In zakaj v tistih krogih, kjer bi dosledno moral najti podpore, ni priljubljen? Zato ker je neodvisen! „Sl. Narod“ je bil toli dobrohoten, da je vstrel naš list med „klerikalni trifolij“, vtaknil ga med „Slovenca“ in „Kat. Obzornika“. Ako je vse dobro, iz česar se „Narod“ norčuje, gospoda, naredite logičen sklep in povejte enkrat odkrito svoje mnenje o listu, kateri je po mojem mnenju najboljši izmed vseh slovenskih listov. Pa tudi kar se tiče „Reichsposte“, je treba enkrat odločno pot nastopiti. Kdor ima le količkaj slovenskega duha v sebi, ta ne more podpirati tacega lista. Vzemite si za vzor „Primorski List“. Ta dosledno pobija „Eco“, glasilo katoliško biti hotečih Italijanov. Le ako bomo odkriti in odločni tudi nasproti takim, ki oznanujejo krščansko pravičnost, — potem nam je upati boljše bodočnosti. Toda vrnimo se k „Slov. Listu“ nazaj! Ali ne izpolnjuje ta list popolnoma tisti socijalni program, kakor ga ima dunajska „Reichspost“? — Bodimo dosledni in ne pozabimo, da nam Nemeč skoro ne more biti pravičen. Dovolj skušenj nam to spričuje.

Da pa ne bo zamere na nobeno stran, da se nam ne bo očitalo, da napadamo nemške kršč. socijaliste, povemo odkrito, da smo le proti sedanjemu nacjonalnemu toku, v katerega je zabredla antisemitska stranka in ki naši narodnosti ni pravičen. Priznajmo njihove zasluge za

razvoj krščanske zavesti, toda nikdar ne pozabimo, da smo tudi — Slovenci!

Iz Celja. (Veliki tamburaški koncert), katerega je priredil „Celjski Sokol“ v nedeljo dne 20. t. m. v krasnem „Narodnem Domu“ celjskem, smemo prištevati med najlepše narodne slovnosti. Da se je veselica tako izvrstno obnesla, zahvaliti se moramo izvrstnosti glasbenih proizvodov, v prvi vrsti pa harmoničnemu sodelovanju vseh narodnih krogov in stanov. Prihiti so rodoljubi iz vse okolice in deloma tudi sodelovali pri koncertu. Pohvalno nam je omeniti narodnega ženstva, katero je nastopilo v tamburaških čepicah, in pa g. dr. B. Stuhca, ki je drage volje prevzel jedno točno glasbenega večera in s svojim lepim baritonom očaral navzoče. Pel je namreč prvokrat uglasbene balade našega pesnika Aškerca. Kompozicija je izvrstna in narejena popolnoma v duhu pesnikovem, tako, da vsak glas izraža pomen besede. Pevec, kakor zbor sta žela obilno pohvale, sosebo pa dirigent zboru g. dr. Šuklje, ki je s požrtvovalnostjo, katero more edino poroditi le narodno navdušenje, vodil vse predpriprave in zbor. Južnoštajarski Slovenci smejo ponosni biti na tak večer, Slovenci v obče pa na tako vrle narodnjakinje in narodnjake. Velika dvorana je bila polna odličnega občinstva, tudi iz Ljubljane smo opazili dva gospoda.

Ta večer nam je kazal, da ima Celje mnogo narodnega življa, ki hoče neustrašeno stati na braniku slovenskem. Toda obmejni Slovenci imajo veliko težje stališče, kot središče, ker sovražnik jim stoji v močnejšem številu nasproti. Zaradi tega pa ne sme središče skoraj izključno prepustiti narodnega dela periferiji, ker moči le nekoliko časa v takem boju vstrajajo. Treba je obmejnim Slovencem duševne in gmotne opore. V živem spominu so štajarskim Slovencem še predstave dramatičnega društva v „Narodnem Domu“ celjskem in le želeto je, da bi se take predstave še večkrat in sicer na raznih krajih ponavljale. Tudi druga društva, kakor „Glasbena Matica“, naj bi napravljala izlete v periferijo, saj za probujo narodnega življa bi bilo veliko pridobljeno. O tej ideji govorilo se je ta večer veliko in mi jo priobčimo z željo, da bi jo merodajni faktorji uvaževali in izvrševali, kajti ideja, katera mora vezati vsa društva, naj že gojé to ali ono stroko, je in bo narodna, in te ideje se mora vodstvo držati, ako hoče, da važna društva dobé vseslovensko lice. Toraj narodnjaki, na delo, in podajmo si vsi roke v bratsko vzajemnost! Bog in narod!

Iz Gorice nam dohajajo pritožbe o terorizmu, pod katerim trpe slov. bogoslovci v goriškem semenišču. Naš dopisnik nam sporoča, da jim je sedaj prepovedano čitati sploh slovenske časopise brez razlike, ne pa laške. Vzroki, ki so privedli višje k takemu koraku, se nam zdé popolnoma ničevi. Kje naj bogoslovec zvé, kaj se godi na Slovenskem, ako ne iz časopisa? In celo sedaj, ko so na Goriškem tako razmere napete! Bojimo se, da je vzrok tej prepovedi tó, da je duhovščina goriška politično zrela in jedina. Morda vladi to ni ljubo. Kar je pa pri tem najbolj krivično, je to, da je pa laškim bogoslovcem vse dovoljeno! Taka pristranost nasproti slovenski narodnosti je obsoje vredna in treba je, da se proti takemu postopanju energično nastopi. Ako to ne bo zadostovalo, postregli bomo še z drugimi, zanimivejšimi podatki!

Politiški pregled.

Pomnoženje uradnikov pri sodiščih. Justično ministerstvo je izdalo ukaz, s katerim se pomnože pisarniški uradniki pri sodiščih za 1493 oseb in sicer pride: 1 v VIII., 464 v IX., 747 v X. in 281 uradnikov v XI. plačilni razred. Precej se bode sistemizovalo 1225 novih mest.

Katoliški Čehi. Na shodu katoliško-političnega društva za Češko v Vlasimu je predsednik grof Schönborn odobral postopanje združenih čeških strank. Rekel je, da so Čehi kot katoličani dolžni skrbeti za to, da jih vodijo tudi v javnem življenju verska načela. V političkem oziru stoje katoliški Čehi na stališču zgodovinskega državnega prava in popolne jedna-

kopravnosti vseh narodov v državi in so v tem oziru s sedanjimi zastopniki češkega naroda jedini. Zato z veseljem pozdravlja složno delovanje čeških zastopnikov in večino desnice v državnem zboru.

P. Stojalovski je nekoliko obolel, a vender dobro biča socijalne demokrate v listu „Wieniec polski“. Njih poslancem očita, da jim ni mar pozitivno delo, marveč le hujskanje ljudstva. — „Da, Stojalovski je tudi postal nazadnjak“, poredkó kmalu razdirajoči življi, katerim se zadnje dni v posebnih člankih pridružuje „Slov. Narod“.

Pri papežu je postavila Rusija novega poslanika, Čarikovega. Zagotovil je pri nastopu službe sv. Očeta, da želi ruski car stati v dobrih razmerah z rimsko stolico in svojimi katoliškimi podložniki.

Angleško. Velikanske slavnosti so se vršile minoli teden na Angleškem, ko je obhajala dne 22. junija kraljica Viktorija šestdesetletnico vladanja. Kraljici kraljic so čestitale brezštevilne deputacije iz vseh delov sveta. Duševno in gmotno se je pod njeno dolgo vladno povzdignila Angleška. Podvojili so se državni dohodki, zmanjšal se je za tretjino državni dolg, povzdignili sta se kupčija in obrtnija in prirasle so v Indiji tako prostrane dežele, da zaostajajo za Angleško vsa cesarstva sveta. Viktorija je plemenita gospa in umna vladarica. Angleško ljudstvo pa je preveč nagnjeno k sebičnosti in zaradi tega je zlasti nam Slovanom malo simpatično.

Kralj sijamski na Dunaju. Kralj Kulalongkorn iz Sijama je prišel dne 22. junija na Dunaj. Vsprejeli so ga v cesarskem dvorcu z veliko častjo, Dunajčani pa z veliko radovednostjo. Kralj je bogat in vozi saboj veliko zlate posode. Samo „zlate ure“ pa ne pozna. Na Dunaju vstaja ob desetih in hodi spat ob štirih zjutraj.

V Ameriki se je osnovala nova država. Ime ji je: republika Srednja Amerika. Pet prostih držav se je dne 15. t. m. zjediniło v jedno, namreč: Honduras, Nicaragua, San Salvador, Costarica in Guatemala. Nova država je za tretjino manjša, nego Avstrija, in broji okoli tri milijone prebivalcev.

Domače novice.

S 1. julijem bode „SLOVENSKI LIST“ začel izhajati po dvakrat na teden, namreč v sredah in sobotah. Naročnina se zaradi tega ne bode nič zvišala. Do konca decembra t. l. stane list 2 gld.

Osebnosti. Gosp. Fran Finžgar je imenovan c. kr. profesorjem na moškem učiteljsku v Kopru — Imenovani so bili: Gg. davkar Anton Orehek in davčni kontrolor Gabrijel Reven glavnima davčnima kontrolorjema v Ljubljani. — Davčna kontrolorja gg. Albin vitez Föderansperg in Tomaž Kummer sta imenovana davkarjema, davčni pristav g. Andr. pl. Lehmann davčnim oficijalom, davčni pristavi gg. Fran Brvar, Rudolf Pehani in Fran Kobav davčnimi kontrolorji, davčna praktikanta gg. Ign. Perharc in Ivan Petsche pa davčnima pristavoma. — V Novem Mestu je umrl veleč. g. prošt Peter Urh, dne 24. t. m. Naj počiva v miru blaga duša! — Starosta kranjske duhovščine, č. g. vpok. župnik Anton Krašovec, je umrl dne 22. junija v Metliki, 91 let star, in v Ljubljani 82letni g. Mihael Bohinec, c. kr. sodni uradnik v p.

G. ljubljanski župan Ivan Hribar je povabil občinske svetnike, da pridejo jutri, v nedeljo, okoli 1/2 12. ure dopoldne pred mestno hišo, kjer g. župan na čelu občinskega sveta pozdravi slovanska društva.

Razpored slavnosti slovenskega pevskega društva „Ljubljane“. I. Dne 26. junija 1897. Ob 9. uri zvečer serenada in bakljada z godbo kumici, preblagorodni gospej županji Milici Hribarjevi in trnovskemu župniku, preč. g. Ivanu Vrhovniku. Po serenadi mirozov po mestu. II. Dne 27. junija 1897. Ob 9. uri zbirajo se vsa društva v „Narodnem Domu“, odkoder odkorakajo po določenem redu točno ob 1/4 10 uri po Knaflovih in Šelenburgovih ulicah, po Kongresnem trgu, po Vegovih ulicah in po Emonski cesti pred Trnovsko cerkev. Sv. maša pod milim nebom ob 1/2 11 uri. Pri maši poje pevsko društvo „Ljubljana“. Slavnostno bla-

goslavljanje zastave. Zastavi kumuje preblagorodna gospa županja Milica Hribarjeva v spremstvu rodoljubnih Slovenk. Slavnostnega zabijanja žeblice udeležé se blagoslovitelj, kumica, župan ljubljanski velecenjeni gospod Ivan Hribar v imenu mesta ljubljanskega, zastopniki vseh društev in povabljeni. Po dovršeni službi božji slavnostni sprevod. Društva odkorakajo po Cerkvenih ulicah, po Krakovskem nasipu, čez Šentjakovski most, po Trubarjevih ulicah, po Sv. Jakoba, Starem in Mestnem trgu, in se ustavijo pred mestno hišo, kjer stopijo v vrsto vsi zastopniki društev in zastavonoše ter se poklonijo županu stolnega mesta Ljubljane, gosp. Ivanu Hribarju. Predsednik pevskega društva „Ljubljana“ ogovori gospoda župana. Gospod župan sprejme in ogovori vsa društva v imenu mesta. Gospa županja Milica Hribarjeva v spremstvu rodoljubnih Slovenk pozdravi vsa društva, a dične Slovenke okrasijo vse bratske zastave z venci. Godba zasvira slovansko pesem. Potem krenejo društva mimo Vodnikovega spomenika, po Kopitarjevih ulicah, čez Mesarski most, po Sv. Petra cesti, po Prešernovih ulicah in po Frana Jožefa cesti pred „Narodni Dom“. Vsa društva stopijo v kolo in zastava pevskega društva „Ljubljana“ posestrimi se z zastavami slovenskimi. Ogledevanje krasnih prostorov „Narodnega Doma“. Ob 1. uri popoldne skupni obed v telovadnici ljubljanskega „Sokola“ v „Narodnem Domu“. Pri obedu svira godba. Cena obedu za osebo 1 goldinar. Velika pevska slavnost na Koslerjevem vrtu. Ob 3/4 uri odkorakajo vsa društva iz „Narodnega Doma“ po poprejšnjem redu po Frana Jožefa cesti, po Dunajski in Marije Terezije cesti na Koslerjev vrt, kjer bode velika pevska slavnost v slavo slovanski pesmi. Vsa pevska društva nastopajo posamezno in skupno. Pevska društva pojo skupno: „Jadransko morje“ in „Slovenec in Hrvat“. Na vrtu svirata godba slavnega c. in kr. pehotnega polka Leopold II., kralj Belgijcev, št. 27 in domžalska godba. Vstopnina 40 novčičev za osebo. — Društva in deputacije, ki so se udeležile slavnostnega sprevoda, in podporni člani pevskega društva „Ljubljana“ so vstopnine prosti. Slavnostni komers na čast dragim bratom gostom priredi pevska društva „Ljubljana“ ob 1/2 9 uri zvečer v „Narodnem Domu“. Pri komersu svira godba sl. c. in kr. pehotnega polka Leopold II., kralj Belgijcev, št. 27. Vstopnina h komersu 50 novčičev. Društva, deputacije in podporni člani pevskega društva „Ljubljana“ so vstopnine prosti.

Prihod gostov. Naši tržaški bratje se odpeljejo iz Trsta s posebnim vlakom jutri zjutraj ob 4 uri in pridejo v Ljubljano ob 8. uri dopoldne. Tržaške izletnike sprejme pevska društva „Ljubljana“ na tukajšnjem kolodvoru z godbo na čelu in jih povede v „Narodni Dom“. — Bratje Hrvatje, pridejo že danes in sicer: Hrvaško pevska društva „Kolo“ v Zagrebu, kateremu je pokrovitelj vladika Josip Juraj Strossmayer, in ki se slavnosti udeleži korporativno z zastavo, pod vodstvom svojega predsednika g. c. kr. kamornika Božidarja pl. Kukuljevića poleg društvenega pevovodje g. Nikole pl. Fallerja, pride v Ljubljano z večernim vlakom ob 1/2 6. uri. Tudi brate Hrvatje sprejme pevska društva „Ljubljana“ na tukajšnjem južnem kolodvoru z godbo na čelu. Došlo bode okoli 40 odličnih Kolašev. „Jadranska Vila“ s Sušaka pride ob 12. uri po noči.

Slavnosti „Ljubljane“ se vdeležé vse slovenske stranke in vsi slovenski stanovi. To jedinstvo bode kazala slovansko moč, ki lahko pogreša nemškega pobratimstva. Slava vsem vdeležencem! Naj se v svečanostnih trenotkih krepko razlega gaslo „Ljubljane“: Sloga vodi nas jedina, naj živi pesem, domovina! Trak katerega poklonijo trnovske Slovenke zastavi „Ljubljane“ so zelo ukusno izvršile gospice Černy. Trak je v mestnih barvah ter ima napis: „Trnovske Slovenke vrlim pevcem Ljubljane 27./6. 97.“

Pri veliki pevski slavnosti na Koslerjevem vrtu poje pevska društva „Ljubljana“ pod vodstvom svojega kapelnika g. prof. Gerbiča naslednje skladbe: „Zastava naša“, moški zbor, za svečanost blagoslovljenja zastave zložil in

pevskemu društvu „Ljubljana“ posvetil prof. Gerbič; Nedved „Popotnik“, moški zbor s čveterospetvom in s solom g. Pavška; „Lunica“, Vilharjev mešani zbor; „Da sem jaz ptičica“ mešan zbor, pevskemu društvu „Ljubljana“ poklonil dr. Benjamin Ipavec.

Slovenski delavci (krščanskosocijalna organizacija), ki se vdeležijo slavnosti „Ljubljane“, se zbirajo ob 8. uri zjutraj na dvorišču delavskega konsumnega društva.

V zastavo „Ljubljane“ zabije se jutri tudi žebelj v imenu ideje „Slovenskega Lista“ z geslom: Živela slovenska sloga na podlagi narodnega programa!

Pri slavnostnem sprevedu slovenskih in hrvaških društev, ki se bo pomikal jutri po ulicah našega mesta bode, zagromelo 15 strelcev z ljubljanskega Gradu; streljalo se bode tudi v Trnovem in v Šiški.

O slavnosti „Ljubljane“ piše spletsko „Jedinstvo“: „Proslavom će ravnati čestiti rodoljub, presjednik društva Antun Trstenjak. Iz Trsta će ići na slavu mnoštvo Hrvata i Slovenaca, tako i iz Zagreba. „Edinost“ piše, da će to biti veličanstveni čas, kad će se i megju Slovencima pokušati, da se udari temelj — slozi. Hrvati Dalmacije upozorjuju se na ovu svečanost, osobito naša pjevačka društva, da se prisutnošću daleko na 27. o. m. duhom približe i da pozdrave ovu slavu u bijeloj prijestolnici bratske nam Slovenije željom i molitvom: nek bi sloga carevala, a ljubav nas osnažila. — Sve pozdrave ćemo radosna srca objelodaniti.“

Shod Nemcev v Celovcu. Za „zatirane“ Nemce na Češkem se bodejo oglasili tudi Korošci. Na shodu dne 11. julija bodo v Celovcu bobnali Nemci, sklicani iz planinskih dežel, proti vladi in Slovanom zaradi jezikovnih naredb. Znabiti bode to solidarno izzivanje Nemcev vendar odprlo oči tistim našim narodnjakom, ki še objemajo „pravične“ Nemce. Dr. Tavčar bi pa lahko sklenil pri tej priliki v Celovcu kakšno dobro narodno-gospodarsko pogodbo.

„Slovenski Narod“ je dosegel zadnji terek v napadanju oseb višek lažnivosti in podlosti. Komur list, ki je tako globoko padel, še ugaja, njemu ni pomagati. Vodji lista dr. Tavčar in poštenjak Malovrh dobita primeren odgovor na drugem mestu.

Spletski list „Jedinstvo“ je že drugič pisal o razporu med našimi „Narodovci“ in „Slovenčevci“. O prvem člančiču, ki obsoja slovensko-nemško zvezo na Kranjskem, je rekel „Narod“, da je neumen, ker „Jedinstvo“ prav nič ne razume kranjskih razmer. Kos drugega člančiča je pa „Narodu“ že bolj ugajal in ga je naglo fruktificiral. Za najvažnejši odstavek, s katerim „Jedinstvo“ prvake obeh strank jednako počeše, ima pa „Narod“ samo tri pike. Glasi se ta zamolčani odstavek po izvorniku tako: „Nama se čini, da tu griješe i jedni i drugi. Šta ćemo se i za čije brašno dijeliti u liberale i klerikale, kad se tu megju Slovencima rastvara jaz? Slovenci, i ništa drugo, nego Slovenci, braćo, pa prestaje želja jednih, da popa satru, kao i želja drugih, da ih satre pop. Takova je borba i pesplodna i sredovječna.“ — Podobno je pred Tavčarjem pisal tudi „Slovenski Narod“, namreč: „Naše slovensko stališče je: Skrbimo najprvo, da svojo narodnost ohranimo in utrdimo, kajti izgubljeno svobodo si lahko privojujemo zopet, a narodnost enkrat izgubljena je na veke izgubljena.“

Slovenskonemški zvezi v album je menda napisal g. Jos. Ciperle v svojih izvrstnih „kulturnih slikah s Kranjskega“ (priobčuje jih „Učiteljski Tovariš“) naslednje besede: „Nemški vpliv ni pripuščal narodu, baviti se s svojo zgodovino, nemški vpliv je pačil narodnost slovensko, pačil je jezik slovenski. Nemški vpliv ni jačil našega naroda, da bi napredoval v kateremkoli obziru, on ga je oviral, on ga je dušil, on ga je spravljaj v narodni grob“ . . .

„Landwehrkaserne.“ Piše se nam iz Ljubljane: „Ta samonemški napis se še ni odpravil, dasi je g. dr. Tavčar tedaj, ko še ni bilo narodno-napredne nemško-liberalne zveze predlagal, naj se odpravi. Takrat, ko se je ta zveza kovala, je g. dr. Tavčar pisal v „Slov. Narodu“ rodoljubne besede o nemški stranki: „Fanatikov,

vsaj v deželnem zboru, ni v njeni sredi. Nemška stranka je dandanes pripravljena ustavnopravne pravice slovenskemu narodu v kranjski vojvodinji priznati in priznamo tudi, da je ta stranka sedaj mnogo pravičnejša nasproti slovenski narodnosti, nego je bilo kdaj poprej!“ Ako so Nemci res postali ovčice, kakor se zdi dr. Tavčarju, tedaj je umestna nastopna opazka. Ker dr. Tavčarjev zaveznik, dr. Schaffer, ni nemški fanatik, ker je vedno pripoznaval in še vedno odkritosrčno pripoznava „ustavnopravne pravice slovenskemu narodu“, zakaj se vender sedaj, ko je nemška stranka slovenski stranki „pravičnejša“, nego je bila kdaj poprej,“ ni dr. Schaffer ni dr. Tavčar ne pobrineta, da bi se samonemški napis „Landwehrkaserne“ odpravil?

„Naš prater.“ Oni dan je „Narod“ brenil „nižje mestne stanove“, „nižje mase“, med katere prišteva vse; kar se ni povspelo do doktorskega naslova. Mi nismo hoteli te stvari pobirati, ker smo čakali, da se zganejo obrtni slojevi, katerim očita „Narodovo“ uredništvo žuljave roke, in pa tisti gospodje pri trgovini, katerim se o času volitev postreže z laskavejšimi naslovi, nego je pa to storil „Narod“ sedaj, ko so volitve končane. Podlistek o „pratru“ je brez nas naredil občutno „zgago“. Mi le želimo, da bi „Narodu“ „nižji in srednji stanovi“ ne bili vedno za tarčo in da prične „Narod“ z ironijo pri tistih, ki so se v pratru še pikantneje zabavali, nego „bledi komiji“ in „črni rokodelski pomagači“.

„Švicarija“ še nima slovenske postrežbe. Prodajalec smodk in jeden natakar ne razumeta slovenski. Prosimo merodajne faktorje, da nemškega gostilničarja opozore na obljubo, katero je baje moral dati ob sklepanju nove pogodbe. Ta „Švicarija“ je pri Ljubljani!

Mestna posredovalnica za delo in službe se ustanovi v Ljubljani vsled prizadevanja trudoljubnega mestnega policijskega komisarja gosp. Frana Podgorška.

Častito duhovščino opozarjamo na inserat domačega kiparja in izdelovatelja altarjev gosp. Andreja Rovšeka. Sedaj imamo Slovenci dovolj svojih strokovnjakov na tem polju in zato ni prav, da se za naše cerkve še vedno mnogo naroča iz nemških Tirolov in z Bavarskega. Ako domačin ni slabši, kakor tujec, se mora paziti na domoljubno dolžnost.

Nedeljski počitek trafikam. Finančno ministerstvo je izdalo odredbo, vsled katere se za bodoče določa nedeljski počitek trafikantom tako le: vsako nedeljo dopoldne smejo biti odprte trafike štiri ure, popoldne dve uri.

Slovenska akcijska pivovarna bode skupno narodnogospodarsko delo Slovencev, in ne politična fruktifikacija „narodne“ stranke. G. župan Hribar je pri razgovoru o pivovarni izrecno povdarjal, da želi pri tem podjetju sodelovanja vseh slovenskih strank. In to je tudi jedino pravo. Le tako je osiguran vspeh. Torej na skupno delo za slovensko akcijsko pivovarno!

Sklep šolskega leta bode letos na ljubljanskih šolah tako: na realki dne 1. julija, na učiteljski dne 3. julija, na višji gimnaziji dne 6. julija, na nižji gimnaziji in na ljudskih šolah pa dne 15. julija.

Telefon v Ljubljani bode uveden že v mesecu septembru. Dela se kmalu prično po naročilu ministerstva.

Zvišanje uradniških plač se zgodi s 1. januarjem 1898. leta, kakor je te dni zagotovil min. predsednik grof Badeni načelniku nekega uradniškega društva. Gotovo pa ni.

Železnica Ljubljana-Vrhnika. Za zgradbo te lokalne železnice so dobili koncesijo gg.: Ivan Hribar, Gabrijel Jelovšek in Ivan Gruden.

Okrajna bolniška blagajna ljubljanska je imela v nedeljo 20. t. m. svoj občni zbor v mestni dvorani. Večino v odboru so si priborili krščanski socijalisti. Socijalnim demokratom se torej ni posrečilo dobiti v roke okrajne bolniške blagajnice in tako preskrbeti nekaj svojih agitatorjev.

Šolske zadeve. Nižja gimnazija oo. benediktincev v Št. Pavlu dobi prihodnje leto 1897/8 peti razred. Polagoma se zavod razširi v popolno višjo gimnazijo.

Odvetniška zbornica. Pri dopolnilnih volitvah v odvetniške zbornice disciplinarni svet so zopet zmagali slovenski odvetniki s svojimi kandidati. Izvoljeni so gg. dr. Danilo Majaron, dr. I. Šegula in dr. Fran Tekavčič. Drugo leto bode odločilni boj.

Odkritje Praprotnikove spominske plošče se zvrši v nedeljo dne 4. julija 1897 v Podbrezju na Gorenjskem. „Slov. učit. društvo v Ljubljani,“ ki priredi slavnost, se nadeja, da se bodo častilci prezasluženega Praprotnika udeležili te slavnosti polnoštevilno. Kdor se udeleži slavnosti, naj to naznani „Slov. učiteljskemu društvu v Ljubljani“ vsaj do 1. julija, da se izve natančno število udeležencev, kar je potrebno zaradi skupnega obeda, ki bo pri gosp. A. Pavlinu. Natančen vspeh se prijavi v kratkem.

Blagoslovljanje nove zastave velikovške „Narodne šole.“ Šolska zastava za velikovško „Narodno šolo“ je že dodelana. Delo je v veliko čast č. mariborskim šolskim sestram, ki so zastavo jako ukusno in lepo napravile. Narejena je iz belega damasta s podobama Device Marije ter sv. Cirila in Metoda. Nova zastava se bode slovesno blagoslovila pri Ciril-Methodovi slavnosti, ki se bode vršila meseca julija v „Narodni šoli“ v Št. Rupertu.

V Gorici se vsled energičnega pritiska Slovencev snemajo italijanski napisi iznad nekaterih prodajalnic in napravljajo slovenski, ali pa vsaj dvojezični s slovenščino na prvem mestu. Kako je pa v nekaterih drugih mestih, kjer trgovce redi slovensko ljudstvo? Opozarjamo čitatelje, da naj pazijo na napise.

Razprava zoper Barkovljane. Z včerajšnjim dnem se je završila razprava radi dogodkov v Barkovljah o priliki poslednjih državnozbornih volitev. Obtožence so branili jako spretno gg. dr. Gregorin, dr. Rybač in dr. Pretner. Zastopnik državnega pravdnštva je govoril nenavadno ostro. Obsojenih je 22 Barkovljanov na 5 do 15 mesecev. Slovenci, spominjajte se njihovih rodbin in pošiljajte darove zanje upravištvu „Edinosti“!

Praznik vzajemnosti slovanske je bil nedavno v Belem Gradu o priliki slavnostnega blagoslovljanja zastave belgrajskega telovadnega društva „Dušan silni“. Hrvatje in Srbi so se objemali v ljubezni. Radostno so zrlili to zblizanje Hrvatov s Srbi bratje Čehi, ki so daleč s severa prihiteli na to pomembno slavlje. Slovenci so ostali doma, in prav je tako. Ondi se je kazala moč slovanske sloge. Hrvatje in Srbi so se bratili med seboj ter niso iskali dušmanina, da bi jih razdvajal. Slovence, ki se navdušujejo za zvezo z Nemci ter s to zvezo ščujujejo brata zoper brata, bi moralo biti ob tem pogledu — sram.

Dalmatinski Srbi nameravajo prirediti velik strankarski shod. Namen shoda je, združiti vse dalmatinske, v dva tabora razdeljene Srbe. „Slovenski Narod“ vsklika: „Zatrjuje se, da je kakoršnakoli koalicija mej Srbi in Italijani poslej za vselej izgubljena. Nihče se sloge mej Srbi in Hrvati ne bo bolj veselil, kakor njihovi bratje — Slovenci“. To vsklika „Narod“, ki navadno piše, da je boj med brati potreben, in da je jednemu delu Slovencev potrebna koalicija z Nemci. Naj bi se „Narod“ pričel veseliti tudi sloge med Slovenci ter v ta namen saj jedenkrat zapisal besede: „Proč s kakoršnokoli zvezo z Nemci“!

V zakladu za našo organizacijo so nadalje darovali: Neimenovanec 40 gld.; „Narodovec“ 1 gld.; zvest pristaš 2 gld. V 24. številu izkazano 511 gld. 34 kr. Skupaj 554 gld. 34 kr. Somišljeniki! Posnemajte darovalce, zahtevajte „Slovenski List“ po gostilnicah in kavarnah! Pridobivajte novih naročnikov!

Slovanski svet.

Odlikovanje. Cesar je češkemu starosti Riegru podelil baronstvo in pisateljici Eliški Krasnohorski zlati zaslužni križec s krono.

Poljska gimnazija v Tešinu. Poljska poslanca iz Šlezije dr. Mihejda in Svieži sta prišla na Dunaj prositi vlado, naj podeli pravico javnosti poljski gimnaziji v Tešinu. Ministerski predsednik grof Badeni je obljubil, da se utegne sedaj stvar za Poljake ugodno rešiti.

Društva.

Udeležba pri slavnosti „Ljubljane“ bode uprav ogromna. Zbran bode narod od vseh krajev mile domovine. Slavnost „Ljubljane“ bode sijajen pojav slovanske misli. 62 društev se udeleži slavnosti. Poleg že naznanjenih društev se udeleže slavnosti „Ljubljane“ še naslednja društva: Pevsko društvo „Nabrežina“ v Nabrežini, pevsko društvo „Zvon“ v Šmartnem pri Litiji, obrtna zveza za Kranjsko, Hrvaško pevsko društvo „Kolo“ v Zagrebu, dolensko pevsko društvo v Novem Mestu, gasilno društvo v Spodnji Šiški, slovensko bralno društvo v Litiji, pevsko društvo „Adrija“ v Barkovljah, delavsko bralno društvo v Idriji, narodna čitalnica v Kranju z zastavo, Gorenjski Sokol v Kranju, „Českoslovinsky spolek“ v Pragi, pevsko društvo „Hlahol“ v Pragi, jednota zpěváckých spolků českoslovanských v Pragi, pevsko društvo v Magdaleni Spodnji pri Trstu, slovensko bralno društvo v Selcih, kat. slov. delavsko podporno društvo pri D. M. v Polju, tržaško podporno in bralno društvo.

Pevsko društvo „Slavec“ priredi v nedeljo dne 18. julija t. l. izlet v Litijo in Šmartno. Izlet bode spojen z veliko ljudsko veselico na korist družbi sv. Cirila in Metoda. Živeli domoljubni „Slavci“!

„Slovenska Matica“ je imela dne 23. junija v mestni dvorani v Ljubljani občni zbor ob prepričani udeležbi. Predsednik prof. Levec je lepo pozdravil navzoče člane in naznanil, da ima Matica skupaj 2445 udov in 91.486 gld. premoženja. Izdala bode krasen in velik stenski zemljevid slovenskih pokrajin, katerega bodo z veseljem pozdravili ne le naši planinci, ampak vsi Slovenci. Dosedaj se je oglasilo zanj 933 naročnikov. Knjig bode izdala letos „Matica“ za 6000 gld. v obsegu 72 pol. Priraslo je Matični knjižnici 611 knjig. Po prečitanem vestnem poročilu g. tajnika Laha in blagajnika dr. Stareta se je zbor završil brez debate. Slovenci, čujmo, da ne začne hirati „Matica“! Treba večje vneme tudi za občni zbor! V društveni odbor so bili izvoljeni priporočani kandidatje soglasno, namreč gg.: Pet. Grasselli, dr. Jos. Lesar, dr. Matija Murko, S. Rutar, dr. Jos. Starè, Fel. Stegnar, Luka Svetec, Al. Tavčar, Iv. Vavrù in Ant. Zupančič.

„Glasbena Matica“. Piše se nam: „Slov. Narod“ je poročal pred 14. dnevi nekako nerazumno, da se bo vršil občni zbor „Gl. Matice“ meseca septembra t. l., ker bo isti čas obhajati petindvajsetletnico društvenega obstanka. Na tem bi se ne bil nikdo izpodtikal, če že misli odbor, da je potrebno proslavljati petindvajsetletnico z občnim zborom, če tudi se to navadno ne uporablja. Ker se pa sliši iz odbora samega, da se preloži redni občni zbor za dva meseca, tedaj poprašujejo društveniki za uzrok takemu ukrepu in trosijo se razburjajoče vesti. Po pravilih „Gl. Matice“, na podlagi katerih je c. kr. deželna vlada obstanek društva „Glasbena Matica“ privolila, konča se društveno in šolsko leto 15. julija. S tem dnevom sklepajo se letni računi in vsi drugi posli ter odgovornost funkcionarjev preneha. Društveno leto se zaključi ter prične društveno leto redni občni zbor, kateri se mera sniti vsako leto v prvi polovici meseca julija. Ta redni občni zbor, ki je podlaga društvu, hoče baje odbor preložiti za 2 meseca, oziroma za daljši čas, ker do danes še ni ničesar pripravljenega za proslavo petindvajsetletnice. Odborova dolžnost je pa, da skliče redni občni zbor v prvo polovico meseca julija, potem pa, če kaže potreba, izredni občni zbor meseca septembra. Pri zavodu, kakoršen je „Gl. Matica“, katerega podpira vlada, dežela, stolno mesto in narod, in pri katerem je do 20.000 gld. prometa na leto, so pač društveniki opravičeni zahtevati, da se pravila natančno izvršujejo, osobito da se občni zbor, ki odobruje račune, redno in pravilno vrši, ker ima vlada sicer pravico obstanek društva prepovedati. — Čuditi se je, da predsednik društva, umirovljeni deželni knjigovodja g. Fran Raunihar, ki je odgovoren za pravilno vodstvo, ne pozna ali noče poznati pravil tako važnega narodnega zavoda, posebno sedaj, ko bo treba še denarja si izposojati, a vendar ni zavoda, ki bi posodil denar brez sklepa občnega zbora.

Upamo, da bode zadostoval ta opomin in da ne bodo prisiljeni društveniki potom izrednega občnega zbora, ki bi se moral sklicati v teku jednega tedna, spravljati zadevo v red. Odbor naj stori, kar mu vevajo pravila.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so v zadnjih treh tednih poslali: G. Josip Rajšp, učitelj v Ormožu, 5 gld. 50 kr., nabranih pri sv. Miklavžu blizo Ormoža povodom pomladnega izleta učiteljskih društev za ormoški in ljutomerski okraj. — Pri pogrebu g. župnika Petra Vozu zbrani duhovniki namesto venca 17 gld. 25 kr. po g. M. Šketu v Št. Janu. — Č. g. Augustin Skočir, kurat v Gradcu, 5 gld. kot mesečni prispevek za junij. — Zbirka Slovencev v Kočevju 17 gld. — Vuhred-marenberška podružnica po č. g. Jos. Černku 8 gld. — Žalški diletantje v veseli družbi v „Narodnem Domu“ v Celju nabrali 1 gld. 25 kr. — Podružnica za Velikovec in okolico 28 gld. 16 kr. udnine. — Podružnica za Opače in okolico 22 gld. 50 kr. — Moška podružnica v Gorici 41 gld. po g. V. Kanclerju. — Izvenakad. podružnica v Gradcu 152 gld. — G. Harambaša v Rajhenburgu 1 gld. 60 kr. iz čitalnične pušice in 3 gld. 40 kr., katere je nabrala Harambašica pri čitalničnem izletu k Sv. Mohorju potom licitacije za ukraden klobuk. — Namesto venca na krsto v Trstu umrle tašče oziroma matere Helene Kalister rodbina g. Gregorja Pikelna v Postojni 10 gld. — Podružnica pri Sv. Štefanu na Zilji 15 gld. 63 kr. — Slavna kmetska posojilnica ljubljanske okolice v Ljubljani 35 gld. — G. Vaso Petričič, trgovec v Ljubljani, 100 gld. pokroviteljine. — Ženska podružnica v Laščah 5 gld., nabrane o priliki godovanja g. notarja Janka Globočnika. — Č. g. J. F. Buh v Ameriki 6 dolarjev: 475 je daroval g. Iv. Pakiž in 125 g. Ig. Bugar. — Šenklaško frančiškanska ženska podružnica v Ljubljani 48 gld. — Bog živi požrtvovalno slovensko rodoljubje! Naprej!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Občni shod zbornično obveznih zdravnikov kranjskih je bil vsled prepričle udeležbe dne 24. t. m. nesklepčen. Z obžalovanjem se je indolenca v zdravniških krogih vzela na znanje, sosebno z ozirom na požrtvovalnost koleg, ki se niso ustrašili niti pota niti stroškov in prišli v Ljubljano z meje kranjske, da se razgovarjajo o tako važnih stanovskih vprašanjih, ter so izgubili vsled te nebriznosti mnogo dragega časa. Neumevno nam je tudi, zakaj da visoka c. kr. deželna vlada ni poslala nobenega zastopnika. Saj je vendar zbornica postavno zastopstvo zdravniškega stanu, in kolikor je nam znano, je bil pri občnih shodih drugod vedno navzoč vladni zastopnik, sosebno če je bil dnevni red tako važen, kakor je bil dne 24. t. m. Zdravniška zbornica bi gotovo le na ugledu pridobila, ako bi vlada kazala zanimanje za to postavno zastopstvo. Upajmo, da bo pri prihodnjem občnem shodu, ki se bo sklical prihodnji mesec, drugače, kajti v nobeni drugi kronovini se ni kaj takega pripetilo. Dnevni red poslal se bo pravočasno gg. članom.

Gasilno društvo na Krškem praznuje 15. avg. t. l. svojo petindvajsetletnico.

„Centralna posojilnica slovenska“ je določila za drugo polovico t. l. sledečo obrestno mero: za hranilne vloge 4 $\frac{1}{2}$ %, za posojila posojilnicam 4 $\frac{3}{4}$ %, ozir. 5%, za posojila osebam pa 5 $\frac{1}{4}$ %.

Odlikovanje domačega društva. — Vina (rizling in burgundec), katera je razstavilo letos v Pragi „Sadjarsko in vinarsko društvo za Brda“, so odlikovana z diplomom in zlato svetinjo. Opozarjamo na inserat istega društva v današnji številki našega lista.

Deželni gasilni shod se bode vršil v Ljubljani dne 8. avgusta. Slovenski gasilci bodo tedaj imeli priliko, občudovati nemškutarijo ljubljanskega ognjegasnega društva.

V Radečah pri Zidanem Mostu napravi Slovensko bralno društvo na sv. Petra dan popoldne lepo veselico z vojaško godbo in govori v korist družbe sv. Cirila in Metoda. Veselica se vrši ob ugodnem vremenu na Potočinovem vrtu poleg novega železnega mosta, ob neugodnem pa v hotelu Petričevem. Pri veselici sodeluje iz

posebne prijaznosti slavnoznani kvartet iz Ljubljane, tukajšnji moški zbor, in pa vojaška godba c. kr. pešpolka šte. 27. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina za osebo 30 kr. Predplačila se hvaležno vsprejemajo. Med odmorom nastopijo prvi slovenski atleti, ki bodo metali kretanske bombe v zrak; vrše se razne šaljive igre; zvečer se bo zažgal kres in užigal umetelni ogenj.

Razne stvari.

„Hrvatska Misao“, časopis, katerega izdajajo hrvaški dijaki v Pragi, ne sme več hoditi po pošti na Hrvaško in Ogersko, in sicer zaradi „socialistične in anarhistične tendencije“?

Ruski car v Rimu. Listi poročajo, da se poda ruski car meseca oktobra v Rim, kjer obišče kralja in papeža.

Nov parnik. Dne 14. t. m. so spustili v Trstu v morje nov Lloydov parnik „Trieste“. Ravnateljstvo „Lloyda“ tržaško slovensko in hrvaško novinarstvo ni povabilo na slavnost. Tako dela družba, ki reflektuje na podporo iz žepov vseh davkoplačevalcev!

Poplav na Ogerskem. Donava je pri Ivanovi pretrgala jez in 30.000 oralov polja stoji pod vodo. Poplavljeni so tudi kraji Ivanova, Oča in Bojča ter svet med Zemlinom in Pančevo. — Povoden je bila tudi na Turškem.

Nova vrsta ljudij. — Ruski in danski častniki so na svoji ekspediciji v neznanih delih srednje azijske visoke planote Pamira baje našli doslej neznano človeško pleme, ki obožuje ogenj. Rasti so tisti ljudje jako majhne in nerazvite. Takisto majhna in nedorasla je njihova žival. Voli niso večji, nego evropski osli, osli pa so tako veliki, kakor naši psi. Ondotni ljudje so tudi jako bojzljivi. Denarja ne poznajo, tržijo pa z zameno krzna. Moški prodajajo drug drugemu svoje žene; cena jedne ženske je 5 do 6 volov ali 14 ovac. Tudi svoje duhovnike imajo, ki jim po noči palijo ogenj, okoli katerega se zbirajo verniki v molitvi.

Najnovejše vesti.

K slavnosti „Ljubljane“. Ob zaključku lista smo dobili iz Trsta to-le brzojavko: „Vdeležba bode od naše strani jako številna. Navdušen pozdrav vsem, ki se jutri vdeleže praznika sloge. Na srečno svidenje! Živeli Ljubljančanje!“ — Pevsko društvo „Ljubljana“ prosi zastopnike društev, ki zabijejo v društveno zastavo žeblje in one domoljube, ki so društveni zastavi žeblje darovali, da se o blagoslovljenju zastave zbero okolu iste, da ne bode pri zabijanju žebjev nereda. — „Ljubljana“, ki nastopi v častnem številu osemdesetih pevk in pevcev položi pri slavnostnem sprevedu lovorjev venec na spomenik prvega slovenskega pevca Valentina Vodnika. — Serenado in bakljade danes zvečer se vdeleži tudi šišensko ognjegasno društvo. — G. župan je povabil meščane, da o priliki velike narodne slavnosti „Ljubljane“ na čast dragim gostom izobesijo zastave. Slovenska Ljubljana pokaži se! — Pevski zbor „Glasbene Matice“ se udeleži slavnosti „Ljubljane“. Pri sprevedu ga zastopata g. pevovodja Čerin in g. Svetec, komersa se pa pevski zbor vdeleži korporativno. Gg. člani pevskega zbora izvolijo se zbrati jutri v nedeljo ob 8. uri zvečer v hiši „Glasbene Matice“ na skupni odhod v „Narodni dom“ ter naj si pripravijo pevska znamenja.

Ustanovni zbor češke podružnice „Slovenskega planinskega društva“ se je vršil dne 24. t. m. v zlati matuški Pragi ob prisotnosti 40 članov. Kakor brzojavnim potom javlja podružnični odbor (dr. Frante Mareš, prof. Chodounsky, dr. Prochensky) „Slovenskemu planinskemu društvu“, ki je pozdravilo svojo nadepolno hčerko iskrenimi brzojavnimi voščili, da se je zborovanje vršilo ob velikem navdušenju. Govori so slavili energično delovanje našega društva. Župan Podlipny je simpatično pozdravil podružnico imenom kraljeve Prage. Za ljubljansko društvo je ognjevito govoril inženir g. Tomšič, imenom kluba čeških turistov je njegov predsednik Pasovsky iskreno pozdravil naše združenje. Naši slavnoznani planinski piparji so

ustanovni zbor tudi pristrčno pozdravili, češka podružnica pa je tem planinskim junakom odzdravila s to-le brzovjavo: „Iskrena hvala na pozdravu! Na svidenje!“ Na svidenje, bratje Čehi, kličemo i mi: Bog živi našo skupno stvar! Z združenimi močmi bodemo priborili Slovencem nazaj slovenske planine.

Iz Velikovca se nam poroča: Slavnost v „Narodni šoli“ bo dne 11. julija: Napad „Slov. Naroda“ na našega knezoškofa ni bil spisan v Velikovcu, ker tu ni nobenega „Narodovca“.

Slovenci! Zakurite na večer 4. julija v čast slovanskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu po vseh slovenskih gorah in planinah prav mnogo kresov.

„Slovenski List“ se prodaja v Ljubljani v prodajalnici g. Brusa (pri Štefetu) pred škofijo št. 13. Ondi se vsprejema tudi naročnina.

Alojzij Lenček,
stavbeni in galanterijski klepar,
LJUBLJANA, Sv. Petra cesta št. 21.
se priporoča slavnemu občinstvu v Ljubljani in na deželi za vse v njegovo stroko spadajoča dela.
Zagotavlja najsolidnejšo postrežbo in zmerne cene.

Pleskarska in lakirarska obrt
Josipa Makovca
Breg št. 20. LJUBLJANA Breg št. 20.
se priporoča spoštovanemu p. n. občinstvu za prevzemanje vseh v njegovo stroko spadajočih del, kakor v mestu tako na deželi
zlasti vseh novošegnih vrst lesa s prosto roko imitovanjih.
Točno in solidno izvrševanje, pri uporabi najboljšega materiala in po kolikor mogoče najnižjih cenah.

Zobozdravnik
AVGUST SCHWEIGER
ordinira vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.
v hotelu „pri Maliču“, II. nadstropje št. 25—26.
Umetelni zobje v zlatu brez neba (takozvana kronka in mostovna dela) ostanejo trajno v ustih. Istotako v kavčuku posamni zobje in cela zobovja. Kavčukovi komadi se na nebni strani obložijo z zlatom, ne proizročijo nikakega duha ali vtisa na nebni zlezni mreni.
Nova emajlova plomba, nerazrušljiva, za katere trpežnost se jamči, po plombaranju se nikdar ne pojavijo bolečine, sprednji zobje se z njo lahko na polovico nadomestijo.
Nova ameriška zlata zobna plomba za vsak zob.
Vsa dela in operacije se izvršujejo solidno in reelno s popolnim jamstvom.
Ostane trajno tukaj.

Prej M. Učak **Albert Robida** M. Učak
v Ljubljani, Rožne ulice št. 5
izvršuje po najnižjih cenah
sobna slikarska dela
v vsakem slogu in ima tudi na blagovoljni ogled veliko zbirko najnovejših vzorcev. — Dela na deželi se vzprejemajo ob vsakem času. — Priporoča se posebej za slikanje cerkev in kapel. — Naročajo se dela lahko tudi pismenim potom.

Lekarna pri Mariji pomagaj
M. Leustek,
Ljubljana, Reseljeva cesta št. 1,
zraven mesarskega mosta.
Ob sedanjem času za uživanje najbolj pripravno pristno-sveže in čisto
Dorš. medec. ribje olje.
1 stekl. 50 kr.; dvojna 1 gld.
Neprekosljivega učinka je
Tanno-Chinin tinktura za lase
katera ohranja lasišča, odpravlja luske in preprečuje izpadanje las.
1 steklenica 50 kr. z navodom.
Jedina zaloga:
lekarna pri Mariji pomagaj
M. Leustek,
LJUBLJANA, Reseljeva cesta št. 1,
zraven mesarskega mosta. Levčeva hiša.

Obrtno naznanilo.

Usojam si p. n. občinstvu naznaniti, da sem začel izvrševati na svojo roko

pleskarsko obrt

ter izvršujem vsa v to stroko spadajoča dela vestno, točno in po najnižjih cenah.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila, bilježim

AVGUST TOMEČ

pleskarski mojster

začasno v Gruberjevih ulicah št. 13 (hiša Hanuš).

Otvoritev pisarne.

Visoko c. kr. ministerstvo in veleslavna c. kr. deželna vlada za Kranjsko v Ljubljani sta, in sicer prvo z odlokom z dne 24. aprila 1897, št. 12504, slednja pa z naredbo z dne 2. maja 1897, št. 6598, podelila podpisnemu koncesijo za otvoritev

privatne agencije v Ljubljani

s pravico za izdelovanje nastopno naštetih listin, in sicer:

prošenj na Nj. veličanstvo, računov, vlog na razne osrednje urade in druga oblastva, zadevajočih pomiloščenje in razne milostne čine, obrtne, ženitvene in pristojnostne, državljanske, iz in priseljevanstvene, vojaške, naborne in one stvari, ki so v področju političnih oblastij, pa tudi zastopstvo v naštetih opravilih.

Uljudno dajoč to na splošno vednost, se priporočam najtopleje v naročila na izdelovanje vseh v pisarniško stroko vstevajočih se stvari ter zagotavljam točno, najvestnejšo izvršitev po nizki ceni.

Velespoštovanjem

Josip Perhave,

v Ljubljani, Streliške ulice št. 4.

Ljubljana, dne 2. junija 1897.
P. n.
Usojam si uljudno naznaniti, da sem poleg svoje dosedanje trgovine s papirnatimi vrečami in s papirjem na debelo otvoril na tukajšnjem trgu
na Sv. Petra cesti št. 6
tudi še na novo ustanovljeno
prodajalnico
kjer bodem razpečeval isto tako na drobno
papir vsake vrste, kakor tudi vse druge pisalne in risalne potrebščine.
Posebno opozarjam na različne uvedene najnovejše specialitete v napominanih strokah, kakor tudi na nove šolske zvezke, katere sem priredil v prid »Učiteljskemu konviktu v Ljubljani«.
Nadalje prevzel sem razpečevanje »narodnega papirja« v prid »Narodnemu domu« ter se pri meni nahaja tudi izključna zaloga »Ciril-Metodovih svinčnikov«, katere sem založil v družbene namene.
Pričakuje prav obilnih in mnogobrojnih naročil, zagotavljam sl. občinstvu cene in vsikdar točne postrežbe ter se priporočam z najodličnejšim spoštovanjem
Jos. Petrič
izdelovatelj papirnatih vreč, šolskih zvezkov ter tovarniška zaloga papirja v Ljubljani.

Vinarsko in sadjarsko društvo za Brda s sedežem v Gorici

prodaja

naravna in pristna vina,

pridelke svojih članov, namreč belo vino (rebuljo) in črno vino, dalje vina za steklenice, rizlinga in burgundca. Stari burgundec se posebno priporoča okrevancem.

Prodaja se vrši tudi v sodčkih, ki ne drže izpod 56 litrov.

Ignacij Čamernek

kamnosek,

v Ljubljani, Poljske ulice 28.

Priporoča se prečastiti duhovščini za vsa
kamnoseška cerkvena dela
oltarjev, prižnic, obhajilnih miz i. t. d.

Ima tudi lepo zalogo raznovrstnih
nagrobni spomenikov

preskrbljuje na željo cele rakve.

Priporoča se tudi stavbinskim mojstrom in hišnim posestnikom za vsa stavbinska dela iz trdega kraškega kamna, katera točno, solidno in po nizkih cenah napravi.

Brezplačno izdeluje narise, napravlja obrise za cerkvena in stavbinska dela.

F. P. VIDIC & Co. v Ljubljani

ponujajo po najnižjih cenah vsakokoli množino

zidarske opeke, zarebane strešne opeke (Falzziegel)

(izdelane iz najbolj znane Vrhniske gline) z zraven spadajočo
stekleno zarezano opeko in strešnimi okni iz
vlitega železa

lončene peči in štedilnike

(lastnega izdelka)

Roman-cement
Dovški Portland-cement
kakor vse v stavbinsko stroko spadajoče predmete.

Najnižje cene!!!

Njegova Svetost
Papež Leon XIII.

naročil je po svojem zdravniku profesorju dr. Lapponij-ju lekarju **PICCOLI-JU** v Ljubljani najsrčnejšo zahvalo za Njegovi Svetosti vposlano

tinkuro za želodec.

Omenjeni zdravnik, kakor veliko drugih odličnih profesorjev medicine so **Piccoli-jevo tinkuro za želodec** preskusili, ter jo priporočajo kot izvrstno krepilo za želodec, ktera krepča želodec, pomnožuje tek ter pospešuje prebavanje in čiščenje.
Cena: 1 steklenica 10 kr., 12 steklenic, z zavijem 1 gld. 36 kr., poštna pošiljatev 70 steklenic 6 gld. 50 kr.

Najvišje priznanje (28-2)

lekarju **PICCOLI-JU** v Ljubljani kot prirejevalcu **kapljic za želodec**, ktere je z zadovoljnim uspehom Nj. c. in kr. Visok. prejasna gospa prestolonaslednicavdova nadvojvodinja

Štefanija.

izvolila opetovano uporabiti. — Cena steklenici 20 kr., 10 steklenic 1 gld. 50 kr.

Naročila izvršuje točno proti podvzetju lekarna G. Piccoli v Ljubljani.

Slovenci! Spominjajte se o vsaki priliki šolske družbe sv. Cirila in Metoda.

L. Mikusch,
Mestni trg št. 15

priporoča
svojo bogato zalogo vsakovrstnih
dežnikov in solnčnikov
po najnižji ceni.

FRANC ČUDEN,

urar,

Mestni trg. LJUBLJANA. Mestni trg.

Letošnja slaba kupčija primora me, ker mi je ostalo veliko blaga, prodajati po najnižji ceni in deloma pod svojo ceno, da razprodam nekaj svoje velike zaloge. Priporočam torej vsakemu svojo bogato zalogo zlatih, srebrnih in stenskih ur, verižic vsakovrstne zlatnine in srebrnine ter vabim slehernega, naj si blagovoli pri nakupovanju ogledati mojo zalogo. Zagotavljam najsolidnejšo postrežbo po kolikor mogoče nizkih cenah.

Spoštovanjem

FRANC ČUDEN.

Janez Jax

Ljubljana, Dunajska cesta 13.

priporoča svojo veliko zalogo

šivalnih strojev

in

strojev za vozarenje.

(biciklov, velocipedov.)

Ceniki franco na razpolago.

Andrej Rovšek,

kipar in izdelovatelj altarjev,

LJUBLJANA, Kolodvorske ulice št. 34,

priporoča

svojo delavnico

vsem preč. cerkvenim predstojništvom in vsem ljubiteljem domače umetnosti.

Pripoznavo umetniško dovršena dela.

Josip Leuz,

trgovec

v Ljubljani, Resljeva cesta

kupuje ter plačuje po možno najvišji ceni, kakor

ribniški, angleški in

onejida-krompir, želod, hrastove

ježice, bukov žir, vsakovrstne

rastline (korenine in perje) v vsaki

množini.

Plačuje takoj!

Brata Eberl,

Ljubljana, Franciškanske ulice št. 4.

Pleskarska mojstra

c. kr. državne in c. kr. priv. južne železnice.

Slikarja napisov, stavbinska in pohištvena pleskarja.

Tovarna za oljnate barve, lak in pokost.

Zaloga originalnega karbolineja.

Masčoba za konjska kopita in usnje.

Alozij Večaj,

pečarski mojster v Ljubljani,

Opekarska cesta št. 51.

priporoča svojo izborno zalogo vsakovrstnih

pečij iz glinaste snovi

od najpreprostejših do najfinejših rujave, zelene ali bele barve. Izdeluje na željo tudi peči v poljubni drugačni barvi.

Natančno izvršuje naročila na štedilnike ter jamči za vse svoje izdelke jedno leto.

— Cene nizke. —

V Ljubljani na Starem trgu 21 v Rudeževi hiši pri

Jakobu Zalazniku

dobiva se vedno svež in ukusen kruh, fino namizno in sladšičarsko pečivo po nizki ceni. Dobijo se vsak dan raznovrstni štruklji, domača potvica tudi v kosih in kruh na vago.

Priporoča se za naročila ob primicijah, svatovščinah, imendneh in raznih slovesnostih.

Knjigoveznica Fr. Breskvar,

preje L. Šverljuga,

pred škofijo, št. 6, poleg 'Katoliške Bukvarne'

se priporoča v vezanje vsakovrstnih knjig.

Molitvenike družbe sv. Mohorja po več vkup poslanih veže po primerno znižani ceni. V zalogi ima tudi za vse družbine knjige lepo izdelane platnice za knjigoveze po deželi.

Opozarja tudi še na svoje krasno izvršene platnice za 'Dom in Svet', Wolfov slovar itd. — Naročila na kakoršnesibodi platnice izvršuje po želji ali načrtu natančno in ceno.

Naznanilo in priporočilo.

Slavnemu občinstvu najljudneje priporočam svojo

bogato zalogo

najraznovrstnejših

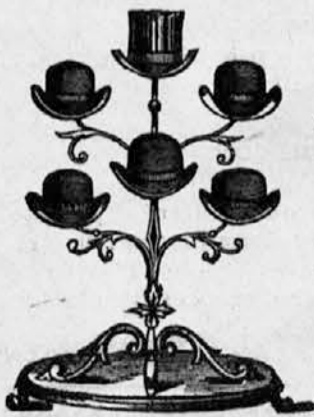
klobukov, cilindrov čepic i. t. d.

Zagotavljam dobro blago in nizko ceno.

Velespoštovanjem

J. Soklič,

Stari trg št. 1 (pod Trančo).

JOSIP REBEK,

ključavničarski mojster,

Francovo nabrežje št. 13. LJUBLJANA Francovo nabrežje št. 13.

Priporoča svojo delavnico za naročanje vseh

ključavničarskih del

ter napeljavo

hišnih telegrafov in telefonov,

Postavlja strelkovode

in prevzema tudi posamezna dela te stroke.

— Cene nizke. —

**Najboljši
fabrikat!**

**I. kranjski
laneno-oljnati firnež.**

I. kranjsko

čisto laneno olje.

Siccativ-firnež (sušilo)

priporoča najcenejše 26-6

Adolf Hauptmann,

I. kranjska tovarna oljnatih barv, firnežov, lakov in kleja v Ljubljani.

Andr. Druškovič,

trgovec z železnico

v Ljubljani, Mestni trg št. 9/10.

priporoča svojo bogato zalogo vsakovrstnega v železarijo spadajočega blaga.

Štedilnike, lonce, pozlačene nagrobne križe, drevesa za oranje, vodne žage in pile, kovanja za okna in vrata, vsakovrstno orodje za mizarje, tesarje, ključavničarje in kovače, cement, traverze in še veliko drugih za rabo v hiši ali pri obrtu potrebnih stvari.

— Poštena postrežba. —

Cene kakor pri razprodaji!

Cene kakor pri razprodaji!